

Покаяние и прошка

Притчи 27:15-27

Съдии 6:1-40 И Израилтяните сториха зло пред Господа; и Господ ги предаде в ръката на Мадиама за седем години. ...

6 Така Израил изпадна в голямо униение поради мадиамците; затова, израилтяните извикаха към Господа. **7** И когато израилтяните извикаха към Господа поради мадиамците, **8** тогава Господ изпрати на израилтяните един пророк, който им каза: Така говори Господ Израилевият Бог: Аз ви изведох от Египет, и ви изведох от дома на робството; **9** И избавих ви от ръката на египтяните и от ръката на всички, които ви насилваха, и като ги изпъдих от пред вас, дадох ви земята им. **10** И рекох ви: Аз съм Господ вашият Бог; да не почитате боговете на аморейците, в чиято земя живеете. Обаче вие не послушахте гласа Ми. **11** И ангелът Господен дойде та седна под дъба, който е в Офра, и принадлежеше на авиезереца Йоас; **а син му Гедеон чукаше жито в лина, за да го скрие от мадиамците.** **12** И ангелът Господен му се яви и му каза: Господ е с тебе, мъжо силни и храбри. **13** А Гедеон ме рече: О господине, ако Господ е с нас, то защо ни постигна всичко това? и къде са всичките Му чудеса, за които бащите ни ни разказваха, като думаха: Не изведе ли ни Господ от Египет? Но сега Господ ни е оставил и ни е предел в ръката на мадиамците. **14** И Господ погледна към него и му каза: **Иди с тая твоя сила, и ще освободиш Израиля от ръката на мадиамците; не те ли изпратих Аз?** **15** А той Му рече: О Господи! с какво ще освободя аз Израиля? Ето, моето семейство е най-долно между Манасия, и аз съм най-малък в бащиния си дом. **16** Но Господ му рече: **Непременно Аз ще бъда с тебе; и ти ще поразииш мадиамците като един човек.** **17** Сетне той му каза: **Моля Ти се, ако съм придобил Твоето благоволение, покажи ми знамение, за да зная Кой си Ти, Който говориш с мене; ...**

25 И в същата нощ Господ му каза: Вземи бащиния си вол, втория вол седемгодишния, та съсипи Вааловия жертвеник, който се намира у баща ти, и съсечи ашерата, която е при него. **26** После на върха на тая скала издигни олтар на Господа твоя Бог, според наредбата, и вземи втория вол та го принеси за всеизгаряне с дървата на ашерата, която ще съсечеш. **27** И тъй, Гедеон взе десетина души от слугите си та стори както Господ му каза; а, **понеже се боеше от бащиния си дом и от градските жители, затова не го стори денем, но го стори нощем.** **28** А когато градските жители станаха на утринта, ето, Вааловият жертвеник беше съборен, и ашерата, която беше при него, съсечена, и вторият вол цял изгорен на издигнатия олтар. **29** И казаха си един на друг: Кой е извършил тая работа? И като разпитаха и издириха, рекоха: Гедеон Йоасовият син е извършил тая работа. **30** Тогава градските жители казаха на Йоаса: Изведете сина си да се умъртви, понеже той е съборил Вааловия жертвеник, и понеже е съсякъл ашерата, която беше при него. **31** А Йоас рече на всички, които бяха се дигнали против него: **Вие ли ще защитите делото на Ваала? или вие ще го спасите? Който защити неговото дело, нека бъде умъртвен докато е още заран. Ако той е бог, нека сам защити делото си, като са съборили жертвеника му** **32** За това в същия ден той нарече сина си Ероваал, като казваше: Нека се съди Ваал с него, като е съборил жертвеника му. **33** Тогава всичките мадиамци и амаличани и източните жители се събраха заедно та преминаха и разположиха стан в долината Езраел. **34** А Господният Дух дойде на Гедеона, и той засвири с тръба; и авиезерците се събраха да го последват. **35** После изпрати вестители до целия Манасия, та и той се събра да го последва; прати вестители и до Асира, до Завулона и до Нефталима, а те дойдоха та ги посрещнаха. **36** И Гедеон рече на Бога: Ако искаш да освободиш Израиля с моята ръка, според както си казал. **37** ето, аз ще туря руно вълна на гумното; ако падне роса само на руното, а цялата почва остане суха, тогаз ще позная, че ще освободиш Израиля с моята ръка, според както си казал. **38** Така биде; защото, като стана рано на утринта, той изстиска руното, и роса потече из руното, пълнен леген вода. **39** И Гедеон рече на Бога: Да не пламне гневът Ти против мене, и аз

ще продумам само тоя път; да опитам моля Ти се, само тоя път с руното: сега нека остане сухо само руното, а по цялата почва нека падне роса. **40** И Бог стори така през оная нощ: само руното остана сухо, а по цялата почва падна роса.

Съдии 7:1-16 Тогава Ероваал (който е Гедеон) стана рано, и всичките люде, които бяха с него, та разположиха стана си при извора Арод; а стана на мадиамците беше на север от тях, в долината до хълма Море. **2** И Господ каза на Гедеона: **Людете, които са с тебе, са твърде много, за да предам мадиамците в ръката им, да не би да се възгордее Израил против Мене и да каже: Моята ръка ме избави. ... Чрез тия триста мъже, които полочиха, ще ви избавя, и ще предам мадиамците в ръката ти;** а всичките останали люде нека си отидат, всеки на мястото си. ... **9** И в същата нощ Господ му каза: Стани слез в стана, защото го предадох в ръката ти. **10** **Но ако те е страх да слезеш,** слез със слугата си Фура в стана, **11** и ще чуеш какво говорят; и след това **ръцете ти ще се подкрепят, за да слезеш в стана.** И тъй, той слезе със слугата си Фура до външните части на въоръжените в стана. **12** А мадиамците и амаличаните и всичките източни жители бяха разпрострени в долината по множество като скакалци; и камилите им по множество бяха безбройни, като пясъка край морето. **13** И като пристигна Гедеон, ето, един човек разказваше сън на другаря си, като говореше: Ето, видях сън, и ето, пита от ечемичен хляб, като се търкаляшие в мадиамския стан, дойде до шатъра и го удари, та падна; и прекатури го така, че шатърът се събори. **14** И другарят му в отговор рече: Това не е друго освен сабята на Гедеона Йоасовия син, израилтянина; Бог предаде в ръката му Мадиама и цялото ни множество. **15** И като чу това Гедеон разказа на съня и тълкуването му поклони се; и като се върна в Израилевия стан, рече: **Станете, защото Господ предаде в ръката ви мадиамското множество.**

Лука 15:21-32 Рече му синът: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм достоен да се наричам твой син. **22** Но бащата рече на слугите си: Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, и турете пръстен на ръката му и обуца на нозете му; **23** докарайте угоеното теле и го заколете и нека ядем и се веселим; **24** защото този мой син бе мъртъв, и оживя, изгубен бе, и се намери. И почнаха да се веселят. **25** А по-старият му син беше на нивата; и като си идеше и се приближи до къщата, чу песни и игри. **26** И повика един от слугите и попита, що е това. **27** А той му рече: Брат ти си дойде и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав. **28** **И той се разсърди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше.** **29** А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя, и никога не съм престъпил някоя твоя заповед; но пак на мене нито яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си; **30** а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него си заклал угоеното теле. **31** А той му каза: Синко ти си винаги с мене, и всичко мое твое е. **32** Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат бе мъртъв, и оживя, и изгубен бе, и се намери.